

členům vlády, jako to učinil zákon č. 99/1921. Proto nelze shledati, že by ustanovení § 10 vl. nař. č. 234/1921 odporovalo zákonu č. 394/1922 a že by proto bylo jím zrušeno.

Poněvadž však dle § 10 vl. nař. č. 234/1921 žal. min. nebylo kompetentním, aby o sporné věci té rozhodovalo, musí býti nař. rozhodnutí jako rozhodnutí úřadu nepřislušného zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 7637.

Jazykové právo. — Technikové soukromí. — Řízení správní (Slovensko): * O žádosti za prominutí jazykové zkoušky podle čl. 67 prov. nařízení k jaz. zákonu č. 17/1926 rozhoduje i na Slov. ministerstvo veř. prací v Praze a nikoliv referát téhož ministerstva v Bratislavě.

(Nález ze dne 18. prosince 1928 č. 31.426.)

Věc: Emerich S. v Š. proti referátu ministerstva veřejných prací v Bratislavě o zkoušku ze státního jazyka.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: V podání došlém k exposituře okr. úřadu v Krupině dne 20. července 1926 uvedl st-l, civilní inženýr v Š., že byl vyzván, aby složil zkoušku ze státního jazyka, a že žádá, aby byl od zkoušky té osvobozen, případně, aby jeho žádost byla postoupena ministerstvu veřejných prací, kdyby však jeho žádosti nebylo lze vyhověti, že se tímto zároveň k oné zkoušce přihlašuje. — — — — — Když pak dne 23. července 1926 bylo st-li doručeno vyzvání presidia min. veř. prací, aby se podle § 64 odst. 1 vl. nař. č. 17/1926 do 4. srpna 1926 oné zkoušce podrobil, obrátil se k župnímu úřadu ve Zvolenu se žádostí, aby byl od zkoušky osvobozen, případně aby žádost ta byla předložena min-u veř. prací.

Nař. přípisem z 27. září 1926 sdělilo presidium referátu téhož min. v Bratislavě župnímu úřadu ve Zvolenu, že st-l nevyhovuje všem podmínkám 4. odst. § 64 cit. vl. nař. a že jeho žádosti, které nemohou sloužiti za podklad pro sprostění od oné zkoušky, se vracejí. St-l musí se proto bezodkladně zkoušce té podrobiti. Výměrem z 15. prosince 1926 vyzval pak župní úřad ve Zvolenu st-le, aby jazykovou zkoušku složil dne 22. prosince 1926 a sdělil mu zároveň obsah onoho přípisu referátu min. veř. prací jakožto rozhodnutí dotčeného úřadu.

Uvažuje o stížnosti do výroku toho podané — — — musil se nss nejprve zabývati otázkou, bylo-li nař. rozhodnutí vydáno úřadem, do jehož oboru působnosti akt této povahy je zákonem přikázán.

Jak patrně z předpisů čl. 61, 62 a 64 vl. nař. ze 3. února 1926 č. 17 Sb., náleží tomu kterému ministru řešiti otázky, týkající se jazykové kvalifikace státních zaměstnanců a orgánů k jeho resortu náležejících a to zejména i otázky prominutí či zproštění oněch zaměstnanců od povinnosti složit jazykovou zkoušku.

Podle oběžníku, vydaného presidiem min. veř. prací dne 6. února 1924 pod č. 3048 v příčině organisace bratislavského referátu téhož min. vzhledem ke změnám, nastavším na Slov. zavedením župního zřízení podle zák. č. 126/20, přiřazen byl referát ten nadále k min. veř. prací v Praze v ten způsob, že stal se výkonným orgánem onoho min., obstaráváje agendy tímto min-em mu přikázané, jež vyřizuje v zastoupení nebo na základě zmocnění dotčeného min-a, jsa, pokud jde o min. pro Slov., nadále toliko v postavení techn. poradce. Týmž min. výnosem byly pak bratislavskému referátu přikázány zejména i osobní věci zaměstnanců k onomu resortu náležejících. Pokud však jde o jazykovou kvalifikaci zaměstnanců tohoto resortu, dostalo se otázce té úpravy oběžníkem min. veř. prací ze dne 16. března 1926 č. 1184 (Věstník VIII/7 str. 186), dle něhož prominutí jazykové zkoušky i otázky s tím související vyhrazeny byly přímo min-u, jak patrně z předpisu bodu 3, 14 a zejména 15 a 16, dle kterých min. samo rozhodne o otázkách těch, a to i v případě, že jde o zaměstnance podléhající bratislavskému referátu. — Výnosem téhož ministerstva ze 16. března 1926 č. O-122/1 (Věstník VIII/7, str. 192) rozšířena byla působnost výnosu svrchu uvedeného i na civ. techniky, báň. úředníky, zeměměřiče, techniky a inženýry na Slov. a Podk. Rusi, aniž tímto výnosem nastala nějaká změna kompetenčních předpisů obsažených ve výnosu č. 1184.

Z toho je patrné, že všeobecné ustanovení oběžníku č. 3048/1924, jímž kompetence v osobních věcech svěřena byla bratislavskému referátu min-a veř. prací, bylo modifikováno, pokud jde o otázky jazykové, v ten způsob, že tyto otázky vyhrazeny byly toliko ministerstvu samému, a že tedy dotčený referát práva rozhodovati o otázkách těch a zejména i v příčině zproštění od jaz. zkoušky nemá, jsa pověřen ve směru tom toliko agendou přípravnou, totiž opatřením materiálu a podáváním návrhů, jak ve výn. č. 1184/26 je blíže uvedeno.

Když žal. úřad rozhodl o st-lových žádostech, kterými týž popíral vůbec svou povinnost jazykovou zkoušku složit, případně žádal o zproštění od oné zkoušky, osoboval si kompetenci jemu po zákonu nenáležící, pročež bylo zrušiti nař. rozhodnutí jako zákonu odporující.

Č. 7638.

Jazykové právo: * Předpis § 2, odst. 3 jaz. zák. nedává příslušníku jazykové menšiny nárok, aby vyřízení od soudu, úřadu či orgánu republiky dostal pouze v jazyce menšinovém.

(Nález ze dne 18. prosince 1928 č. 33.840.)

Věc: Spořitelna v L. proti ministerstvu spravedlnosti o jazykové právo.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dle obsahu dohlédacích jaz. stížností v řízení správním podaných cítila se st-lka ve svých jaz. právech stížena tím, že krajský soud v L. v částečném knih. výtahu o nemovitosti zapsané ve vložce č. ... poz. knihy pro katastr. obec L., jehož vyhotovení ve smyslu